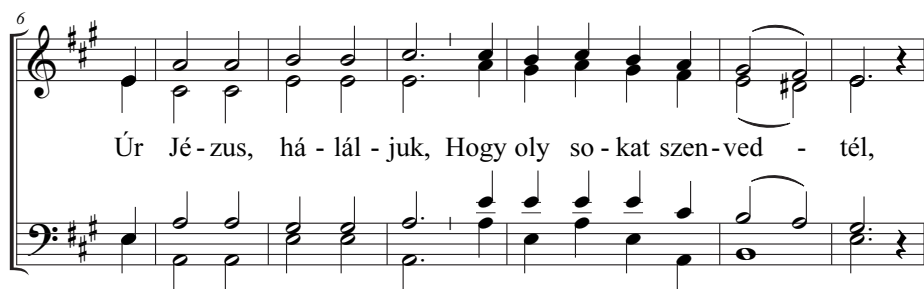

224. Fájdalom embere...

1. Fáj - da-lom em - be - re, Az A - tyá-tól ve - ret - tél;

Úr Jé-zus, há - lál - juk, Hogy oly so - kat szen-ved - tél,

Hogy lel - ked bán - kó - dott, Hogy sok kint hor - doz - tál,

Hogy os - to - roz - tat - tál, És ér-tünk meg - hal - tál.

2. Nagy harcod, győzelmed S haláloed élet nékünk,
És kegyelmeddel lett A szabadság most részünk.
A kereszt vigaszt nyújt És megvált szent véred,
Szent sebed üdvöt ad A bűnös léleknek.

3. Itt harc és szenvedés E földi létben részünk,
A keresztünk alatt Ó, add, hogy ne csüggedjünk;
És adjál türelmet, Ki értünk ontál vért,
Hogy hordjuk békével A gúnyt és megvetést.
4. Bánatod enyhítsen, Ha bánatban kell élnünk;
Haláltusád legyen Halálón át győzelmünk.
Köss magadhoz, Urunk, Kötelékeiddel,
Hogy testünk vágyait Keresztre vigyük fel!

225. Óhajtjátok tudni azt...

1. Ó - hajt - já - tok tud - ni azt, Ki ad ju - tal - mat, vi-gaszt,

Ki én-ne-kem min-de-nem, Jé - zus, a meg - fe - szí - tett,
A - kit di-csér é - ne-kem? Jé - zus, a meg - fe - szí - tett!

2. Ki alapja hitemnek, S oktatója elmémnek?
Ki hordozza bűnömet, S békíti Istenemet?
Jézus, a megfeszített, Jézus, a megfeszített.
3. Ki hitemnek ereje, Ki életem reménye,
Ki tesz engem szabaddá, Ki tesz Isten fiává?
Jézus, a megfeszített, Jézus, a megfeszített.
4. Ki életem vigasza, Ki az oltalmazója,
Ki üdíti szívemet, Ki köti be sebemet?
Jézus, a megfeszített, Jézus, a megfeszített.
5. Ki győzött a halálon, Ki lett a szabadítóm,
Ki visz fel mennyországba, Isten dicső honába?
Jézus, a megfeszített, Jézus, a megfeszített.